

PSALMI CXXX. DISPOSITIO.

Inclamo, spero te bonum. Clamans de profundis.

Est hinc I. gratiæ imploratio: ubi [1] periculum: de profundis: (2) actus: invoco, v. 1. (3) invocatus: Jehova, Adonai: v. 1. 2. [4] petatum: audi vocem meam: sint aures tue apertæ: v. 2. (5) Ratio: (a) nemo, te iniquitates observante, poterit consistere: v. 3. (b) tecum

A condonatio, ut timearis: v. 4. (c) expecto te servare & constanter: v. 5. 6.

II. Aliorum excitatio & confortatio: (1) Israël (2) expecta (3) Dominum: (4) ratio (a) apud ipsum est gratia, [b] & redemptio copiosa v. 7. [c] redimet Israël ex omnibus iniquitatibus suis: v. 8.

PSALMUS CXXX.

EXPLICATIO VERSUS I.

שיר Canticum:] est hic penultimus psalorum pœnitentialium, uti eosdem numerat Ecclesia. Et quidem Mathes. in Psal. CXXX. conc. 3 p. 53. meminit Pastoris, sibi noti, qui Psalmum hunc expositurus, gravissimas incidit tentationes, ponderata scilicet verborum rerumque hinc tractatarum gravitate. foras loquitur de seipso.

ממעימם è profundis:] i. e. ex angustiis maximis, ipsamque mortem secum vehentibus, quales solent esse apud naufragos, aut è navi in profundas maris, stagni, fluviique aquas prolapsos, qui pedem nusquam possunt figere, sed membris omnibus luctando magis magisque pessundant vires, adeoque mortem vident præ oculis, labiisque velut eam gustant. Vide, quæ dicta sunt, Psal. LXIX, 3. veni ממעימם aquarum, v. 15. eripe me de luto, ne infigar, eripiar ab osoribus meis וממעימם aquarum. item Psal. XLII, 8. abyssus abyssum invocat. adde sis Dorsch. t. 1. theol. Zach. p. 277. Has ipsas verò profunditates nil denotare aliud, quam peccatorum, pœnarumque iis promeritarum voraginem exitialem, horrendam ac imperscrutabilem, è qua quis propriis emergere nequit viribus, colligitur ex v. 3. & 8. ubi de iniquitatum copia ac gravitate, nec non ex v. 5. 6. 7. ubi de liberatione, anxie expectata, quæ sanè miserias omnis generis præsupponit. De hoc ipso peccatorum gurgite pulchrè Augustinus h. l. Adeoque minus congruè scholia græca (apud Muis:) ex imò corde, exponunt. Aben Esra & Kimchi de captivitate: quod tamen à sequenti peccatorum anxietate alienum, aut saltè angustum nimis. Melius R. Jose B. Hamina in Midrasch. h. l. observat: hominem in loco alio (i. e. prosperis gaudentem successibus,) orare nunquam, tanto scilicet ardore, ut decebat confer Perkin. lib. 2. cas. conf. p. 160. Syrus in edit. Angl. & Paris. habet: de Nehemia duce; & precatio inibi martyrurum. addidit id sine dubio christianus aliquis X persecutionibus psalmum hunc accommodatum censens. Muis annotat, more ecclesiæ receptum, ut qui publicè pœnitentes, ecclesiæ reconciliabantur, hunc canerent Psalmum unà cum reliquis pœnitentialibus; item pro defunctis, qui in pœnis purgatoriis fortè detinentur. De quibus defunctis etiam Genebrardus & Bellarminus. verum opponi potest Cyprianus l. 4. epist. 2. in fine; quod apud inferos confessio non sit &c.

קראתי vocari vel inclamavi te:] h. e. preces fudi flebiles, anxias, continuas, summeque ferias; imò non tantum fudi, sed fundo etiam, huc usque, donec præsentem tuam videro exauditionem, vers. 2. Præteritum pro præsentem ob actum continuum, vers. 26. De verbo קרא clama-

vit, vocavit, dicitur passim, quomodo eodem comprehendatur invocationis ardor, intensio, instantia, &c.

EXPLICATIO VERSUS II.

שמע audi vocem meam:] ita scilicet, ut auditionem comiteretur exauditione, audi, ut quodammodo Obediatis, vel voci meæ obsecranti morem geras; ita namque שמע sequente [ב] constructum, assensum & obsequium solet exprimere, quo quis vel mandanti superiori, vel obsecranti inferiori, se præbet facilem, dictisque auditis concedit locum, ceu patet ex Gen. XXI, 12. שמע בקולי obtempera voci ejus [Sara:] c. XXVII, 13. שמע בקולי Rebecca ad Jacobum) Exod. XVIII, 19. שמע בקולי & consulam tibi, (Jethro ad Mosen.) Jer. XXXVIII, 20. obtempera voci Jehovæ: Gen. XXX. 6. [Rachel:] שמע בקולי deditque mihi filium Deus &c.

קשבות apertæ sint aures tue:] paulò mutatis verbis repetitur res eadem, ad exprimendum eò magis anxium & impatiens veluti cordis desiderium, cui semel rem dixisse non sufficit, sed quod indefinenter querelas ingeminat, verbis quandoque molestis. Nomen קשוב (à קשב aufcultavit, Psal. LXVI, 19. Prov. I, 24. &c.) non nisi bis adhuc legitur, 2. Par. VI, 40. sint, quæso Domine, oculi tui aperti, & aures tuæ קשבות ad orationem in loco isto: c. VII, 15. nunc oculi mei erunt aperti, & aures meæ קשבות ad orationem loci istius.

תחנוני deprecationum mearum:] i. e. ad vocem meam flebilem, vel secundum Campensem: ad lamentabiles preces meas. Cum membrò proximè præcedente meminisset solum קול vocis, addit nunc adjunctum תחנונים supplicationum lamentabilium, quod non sit nudus impatientis ejulatus, sed submissa fiducialisque gratiæ simul imploratio, uti eam vocis emphasin notavimus Prov. XVIII, 23. Vide supra Psal. XXVIII, 2. 6. XXXI, 23. CXVI, 1. LXXXVI, 6.

EXPLICATIO VERSUS III.

תשמר si scelerum, quæ admisimus, perpetuò memor esse volueris:] & veluti reposita apud te servare. ita Campensis. Remove re his verbis vult auxilii implorati obstaculum, demeritorum videlicet insignium ac multiplicium copiam, adeoque sic velut argumentatur; quodcunque neminem hominum coram te permittit stare, [sive, quod omnes atque singulos condemnationi adjudicat,] id crude adeò & absolute de te benignissimò Patre præsumendum non est; atqui rigida iniquitatum omnium affirmatio neminem hominum &c: Ergo. Lutherus olim: so du